

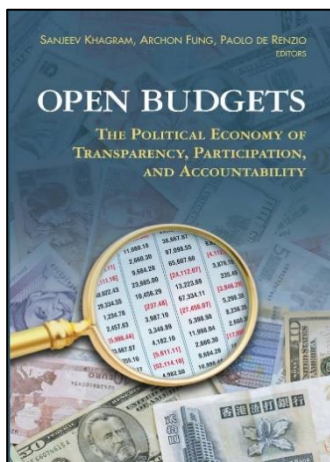
เรื่อง “Open Budget: The Political Economy of Transparency, Participation, and Accountability”

สมศักดิ์ สามัคคีธรรม

รองศาสตราจารย์ประจำ คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

somsak.0610@gmail.com

ชื่อหนังสือ	Open Budget: The Political Economy of Transparency, Participation, and Accountability
ชื่อผู้เขียน	Sanjeev Khagram, Archon Fung, Paolo de Renzio
จำนวนหน้า	264 หน้า
สำนักพิมพ์	Brookings Institution Press
ปีที่พิมพ์	2013

ผลงานเกี่ยวกับ “ธรรมาภิบาล” (good governance) ที่น่าสนใจเล่มหนึ่ง คือ “Open Budget: The Political Economy of Transparency, Participation, and Accountability” (การงบประมาณแบบเปิดเผย: เศรษฐศาสตร์การเมืองว่าด้วยความโปร่งใส การมีส่วนร่วม และความสำนึกรับผิดชอบ) เป็นหนังสือรวมบทความขนาด 264 หน้า ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสำคัญและการเคลื่อนไหวเพื่อส่งเสริม “ความโปร่งใสทางการคลัง” (fiscal transparency) และ “การมีส่วนร่วมในกระบวนการงบประมาณ” (budget participation)

บทที่ 1 ได้กล่าวถึงความหมายและความสำคัญของความโปร่งใสทางการคลัง การสังเคราะห์ให้ภาพรวมเกี่ยวกับขบวนการเคลื่อนไหวเพื่อผลักดันการโปร่งใสทางการคลังของภาคประชาสังคม พัฒนาการของการมีส่วนร่วมในกระบวนการงบประมาณของประเทศต่าง ๆ และปัจจัยที่ส่งผลให้แต่ละประเทศประสบความสำเร็จในการสร้างความโปร่งใสทางการคลัง ส่วนบทที่ 2 – 9 เป็นการนำเสนอกรณีศึกษาถึงพัฒนาการของการเคลื่อนไหวเพื่อสร้างความโปร่งใสทางการคลังบทละ 1 ประเทศ ได้แก่ แอฟริกาใต้ บราซิล เกาหลีใต้ เม็กซิโก กัวเตมาลา แทนซาเนีย เวียดนาม และเซเนกัล (Senegal) ตามลำดับ

ในบทแรกยังได้กล่าวถึงองค์การพัฒนาเอกชนระหว่างประเทศแห่งหนึ่ง คือ ‘International Budget Partnership’ (IBP) จัดตั้งขึ้นในปี 1997 มีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนและผลักดันให้เกิดกระบวนการจัดทำงบประมาณของรัฐบาลที่มีความโปร่งใสและไม่ทอดทิ้งใครไว้ข้างหลัง โดย IBP ให้ความสนใจในการกำกับติดตามเกี่ยวกับการจัดทำงบประมาณของประเทศกำลังพัฒนาเป็นหลัก¹ IBP ในปีแรกของการจัดตั้งได้ทำงานร่วมกับภาคีเครือข่ายที่เป็นองค์กรภาคประชาสังคมครอบคลุมพื้นที่ 7 ประเทศ แต่ในปัจจุบันเครือข่ายต่างๆ ได้เพิ่มจำนวนเป็นมากกว่า 100 ประเทศ โดยแต่ละประเทศต่างดำเนินการเคลื่อนไหวเพื่อให้รัฐบาลมีการบริหารงบประมาณแบบเปิดเผยและให้ประชาชนมีส่วนร่วม IBP มีความเชื่อว่า หากรัฐเปิดให้ภาคประชาสังคมมีส่วนร่วมในกระบวนการงบประมาณก็จะทำให้ผลการตัดสินใจมีคุณภาพสูงขึ้น การคอร์รัปชันจะน้อยลง และการบริหารงานที่ผิดพลาดก็จะลดลง อันจะทำให้การพัฒนาตกถึงประชาชนมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คนยากคนจน ดังคำขวัญที่ผู้ปฏิบัติงานของ IBP ยึดถือร่วมกันคือ: “การบริหารงบประมาณที่เปิดเผย จะทำให้ชีวิตของประชาชนเปลี่ยน” (Open Budget, Transform Lives.)

การทำงานของ IBP อยู่ภายใต้ฐานคติที่ยึดถือร่วมกันดังนี้ 1) การปฏิรูปกระบวนการงบประมาณและการนำงบประมาณไปใช้เพื่อตอบสนองต่อประชาชนจะเกิดขึ้นได้จริงก็ต่อเมื่อประชาชนมีความเข้าใจและเข้าร่วมจัดทำงบประมาณเท่านั้น 2) การเข้าร่วมของภาคประชาสังคมจะเกิดขึ้นเมื่อประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลและมีโอกาสเข้าร่วมในกระบวนการนโยบายและกระบวนการงบประมาณเท่านั้น โดยเข้าร่วมทั้งในขั้นตอนการก่อรูป การนำไปปฏิบัติ การกำกับติดตาม และการใช้จ่ายงบประมาณ 3) รัฐบาลมีหน้าที่ในการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการงบประมาณอย่างครอบคลุมและไม่รอช้า พร้อมกับเปิดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการงบประมาณ 4) รัฐบาลมีหน้าที่ในการสร้างความมั่นใจว่ากองทุนสาธารณะที่มีอยู่จะถูกนำไปใช้เพื่อจัดความยากจนเป็นสัดส่วนที่มากที่สุด และ 5) กองทุนสาธารณะควรจะถูกนำไปใช้เพื่อสาธารณประโยชน์เป็นอันดับแรก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับคนจนและผู้ด้อยโอกาส

กิจกรรมที่สำคัญของ IBP ได้แก่ การร่วมมือกับองค์กรเครือข่ายในการส่งเสริมให้ประชาชนประเทศต่าง ๆ เข้าร่วมในกระบวนการจัดทำงบประมาณ การกำกับติดตามการใช้จ่ายงบประมาณ การเฝ้าระวังมิให้มีการคอร์รัปชัน รวมทั้งมีส่วนร่วมในกระบวนการนโยบายเพื่อให้สาธารณชนได้รับประโยชน์อย่างแท้จริง ทั้งในระดับของรัฐบาลกลางและรัฐบาลท้องถิ่น ซึ่งผลการดำเนินงานที่ผ่านมาของ IBP

¹ ประวัติความเป็นมาของ IBP ประมาณปี 1985 มีองค์กรภาคประชาสังคมแห่งหนึ่งที่ดำเนินการเคลื่อนไหวอยู่ในมลรัฐ Gujarat ประเทศอินเดีย ชื่อว่า “Disha” ซึ่งดำเนินการเคลื่อนไหวเพื่อเรียกร้องรัฐบาลให้แก้ไขปัญหามากมาย ประเด็นที่ส่งผลกระทบต่อคนจนที่อาศัยอยู่ในเขตแดนของชนเผ่า รวมทั้งสิทธิในที่ดินและให้การสนับสนุนแก่ Tendu leaf-plucker women การต่อสู้ในครั้งนั้น ทำให้ Disha ได้ข้อสรุปว่าข้อเรียกร้องของพวกเขาไร้ผลเนื่องจากพวกเขาขาดข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายและผลการดำเนินงานของรัฐบาลเกี่ยวกับชนเผ่า บทเรียนดังกล่าวทำให้ Disha เริ่มหันมาปรับปรุงการเคลื่อนไหวโดยการจัดเก็บข้อมูลเพื่อสนับสนุนการต่อสู้สำหรับคนจน ในที่สุดนำไปสู่การจัดตั้ง “กลุ่มศึกษางบประมาณ” (budget groups) ซึ่งเป็นองค์กรภาคประชาสังคมที่ทำงานเกี่ยวกับการวิเคราะห์งบประมาณของรัฐบาล พร้อมกับดำเนินการเคลื่อนไหวโดยผ่านกระบวนการจัดทำงบประมาณเพื่อสนับสนุนให้มีการปรับปรุงนโยบาย ปรับปรุงการให้บริการสาธารณะ และกำกับติดตามผลการดำเนินงานเพื่อเอื้ออำนาจให้เกิดประโยชน์กับคนจนอย่างแท้จริง หลังจากนั้นได้มีการขยายเครือข่ายให้กว้างขวางยิ่งขึ้น จนกระทั่งนำไปสู่การจัดตั้งเครือข่ายภาคีระหว่างประเทศขึ้น คือ “International Budget Partnership” ในปี 1997 (International Budget Partnership, 2017)

ประสบความสำเร็จและเป็นที่ยอมรับในหลาย ๆ ประเทศ อาทิ อินเดีย เม็กซิโก ฟิลิปปินส์ แอฟริกาใต้ และอาร์เจนตินา เป็นต้น นอกจากนี้ IBP ยังได้จัดทำ “The Open Budget Index” (OBI) ซึ่งในปัจจุบันนี้ OBI ได้รับการยอมรับจากประเทศต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง รวมทั้งจากองค์การระหว่างประเทศอีกหลาย ๆ แห่ง องค์การอีกด้วย (Khagram; Renzio & Fung, 2013: 9-11)

เครื่องมือ OBI อยู่ในรูปของแบบสอบถามสำหรับประเมิน “ระดับการเปิดเผยของกระบวนการงบประมาณ” ในประเทศต่าง ๆ โดยประเมิน 8 ด้าน (Khagram; Renzio & Fung, 2013: 9 - 11) ดังต่อไปนี้: 1) ถ้อยคำแถลงก่อนจัดทำงบประมาณ (pre-budget statement) ได้แก่ ฐานคติในการจัดทำงบประมาณ ประมาณการรายรับ ประมาณการรายจ่าย ข้อมูลเกี่ยวกับหนี้สาธารณะ เป็นต้น 2) ข้อเสนอในการจัดทำงบประมาณของฝ่ายบริหาร (executive’s budget proposal) ได้แก่ นโยบายในภาพรวมของรัฐบาลและการจัดลำดับความสำคัญของโครงการที่คาดว่าจะดำเนินการในงบประมาณที่จะถึง รวมทั้งการจัดสรรให้แก่กระทรวงและหน่วยงานต่าง ๆ 3) แผนงบประมาณที่มีสถานะเป็นกฎหมาย (enacted budget) ได้แก่ แผนสรุปภาพรวมของงบประมาณที่ได้รับอนุมัติจากฝ่ายนิติบัญญัติ (ดังนั้นจึงมีสถานะเป็นกฎหมาย) ที่ให้อำนาจฝ่ายบริหารในการใช้จ่ายงบประมาณในการนำนโยบายไปปฏิบัติ 4) รายงานผลการดำเนินงานระหว่างปี (in-year reports) เป็นการจัดทำรายงานเพื่อแสดงข้อมูลเกี่ยวกับรายรับที่จัดเก็บได้ รายจ่ายและหนี้ที่เกิดขึ้น โดยจัดทำรายงานออกมาเป็นรายเดือนหรือรายไตรมาส (แล้วแต่กรณี) 5) การจัดทำรายงานเพื่อทบทวนผลการดำเนินงานในช่วงกลางปี (midyear review) โดยฝ่ายบริหารควรตีพิมพ์รายงานดังกล่าวออกเผยแพร่ อันประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสถานะเศรษฐกิจที่กระทบต่อการดำเนินนโยบายและการใช้จ่ายงบประมาณตามที่วางไว้ 6) รายงานผลการดำเนินงานในช่วงสิ้นปีงบประมาณ (year-end report) รัฐบาลจะต้องดำเนินการสรุปผลเกี่ยวกับสถานการณ์ทางการคลัง พร้อมกับรายงานความก้าวหน้าเกี่ยวกับการจัดทำโครงการตามที่ได้กำหนดไว้ในแผน 7) รายงานผลการตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณประจำปี (annual audit report) การดำเนินงานของฝ่ายบริหาร จะต้องได้รับการตรวจสอบเกี่ยวกับการใช้จ่ายงบประมาณในการจัดทำกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งหมด จากองค์กรอิสระ (เป็นอิสระจากฝ่ายบริหาร) และ 8) รายงานงบประมาณสำหรับประชาชน (citizen budget) มีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่รายงานทั้ง 7 ฉบับข้างต้นสู่ประชาชน รายงานฉบับสุดท้ายจึงเป็นการปรับปรุงจากฉบับจริงให้มีขนาดสั้น แต่มีเนื้อหาครบถ้วน และสามารถเข้าใจได้ง่าย

สำหรับคำถามสำคัญที่บทความแต่ละบทพยายามค้นหาคำตอบ คือ “มีปัจจัยอะไรบ้างที่ส่งผลให้เกิดการความโปร่งใสทางการคลังของรัฐบาล” ซึ่งสามารถรวบรวมได้ทั้งสิ้น 5 ปัจจัย ดังต่อไปนี้

ปัจจัยแรก การเปลี่ยนผ่านจากระบบเผด็จการไปสู่ประชาธิปไตย เนื่องจากรัฐบาลเผด็จการโดยทั่วไปมักบริหารประเทศโดยปฏิเสธที่จะเปิดเผยข้อมูล ดังนั้นการเปลี่ยนผ่านไปสู่ระบอบประชาธิปไตยจึงเป็นเงื่อนไขสำคัญของการเสริมสร้างความโปร่งใสทางการคลัง (อาทิ กรณีที่เกิดขึ้นในประเทศแอฟริกาใต้ บราซิล และเกาหลีใต้ ฯลฯ) กระนั้นก็ตาม เมื่อประเทศกำลังพัฒนาเปลี่ยนผ่านมาเป็นประชาธิปไตย มิได้หมายความว่าก่อให้เกิดความโปร่งใสขึ้นโดยอัตโนมัติ (Khagram, Renzio & Fung, 2013: 33) แต่จะต้องมีปัจจัยอื่น ๆ เข้ามาเสริมอีก ดังนั้นการเปลี่ยนผ่านมาสู่ระบอบประชาธิปไตยจึงเป็นเงื่อนไขที่ไม่เพียงพอ (insufficient condition)

ปัจจัยที่สอง ความพยายามของภาครัฐในการแก้ไขปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจและฟื้นฟูวินัยทางการคลัง (government's need to respond to fiscal and economic crises and to restore fiscal discipline) ซึ่งผลการศึกษพบในกรณีของรัฐบาลแอฟริกาใต้ (Khagram, Renzio & Fung, 2013; Friedman, 2013: 51 – 74) และรัฐบาลของประเทศบราซิล (Alves & Heller, 2013: 76 – 103) รัฐบาลทั้งสองประเทศต่างพยายามแก้ไขปัญหาวิกฤติทางการคลังในทศวรรษ 1990 โดยการปฏิรูประบบการคลังให้มีความโปร่งใส พร้อมกับให้มีการตรวจสอบการใช้จ่ายของรัฐบาล ส่วนประเทศเกาหลีใต้ได้ปฏิรูประบบการคลังภายหลังจากเกิดวิกฤติเศรษฐกิจแห่งเอเชียปี 1997 โดยการเสริมสร้างระบบการคลังให้มีความโปร่งใสมากยิ่งขึ้น พร้อมกับเพิ่มบทบาทให้แก่ฝ่ายนิติบัญญัติในการกำกับดูแลการใช้จ่ายสาธารณะอย่างใกล้ชิดมากยิ่งขึ้น (You & Lee, 2013: 105 – 128) มาตรการเหล่านี้เป็นความพยายามของภาครัฐที่ต้องการสร้างความน่าเชื่อถือในการจัดการทางการเงินในสายตาของสาธารณชน รวมทั้งในสายตาของประชาคมโลก เพื่อพิสูจน์ให้เห็นว่ารัฐบาลกำลังเอาใจจริงเอาใจกับการเก็บกวาดบ้านของตัวเองให้มีความโปร่งใสและดึงดูดใจนักลงทุนต่างชาติ ในแง่หนึ่งถือว่าวิกฤติเศรษฐกิจได้กลายเป็นโอกาสสำหรับภาครัฐในการผลักดันเพื่อสร้างความโปร่งใสทางการคลังและกระบวนการงบประมาณของประเทศ

ปัจจัยที่สาม เรื่องอื้อฉาวเกี่ยวกับการทุจริตคอร์รัปชันของรัฐบาล (political and corruption scandals) ซึ่งกลายเป็นเงื่อนไขสำคัญที่กระตุ้นให้ภาครัฐจำเป็นต้องดำเนินการปฏิรูปการคลังและกระบวนการงบประมาณให้มีความโปร่งใสอย่างจริงจัง ปัญหาดังกล่าวพบในกรณีของประเทศบราซิล (Khagram, Renzio & Fung, 2013; Alves & Heller 2013: 76 – 103) และกัวเตมาลา (Schneider & Espana-Najera, 2013: 158 – 180) โดยทั้งสองประเทศต่างเกิดข่าวการทุจริตของภาครัฐจนทำให้เกิดความเสื่อมเสียอย่างรุนแรง จนในที่สุดรัฐบาลจำเป็นต้องแก้ปัญหาโดยการเปิดให้ภาคประชาสังคมสามารถเข้าถึงข้อมูลทางการเงินการคลังของรัฐบาลได้ พร้อมกับเปิดให้สาธารณชนสามารถเข้าร่วมในกระบวนการงบประมาณได้เพิ่มมากขึ้น ปัญหาทำนองเดียวกันยังเกิดขึ้นในประเทศเกาหลี (You & Lee, 2013: 105 -128) เม็กซิโก (Ackerman, 2013: 130 – 156) และแทนซาเนีย (Hoffman, 2013: 183 – 205) ตามลำดับ

ปัจจัยที่สี่ อิทธิพลจากปัจจัยภายนอกประเทศ (external influence) โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์การระหว่างประเทศที่ให้เงินช่วยเหลือแก่ประเทศกำลังพัฒนาทั้งหลาย ซึ่งได้กำหนดบรรทัดฐานระหว่างประเทศเกี่ยวกับการจัดการสาธารณะที่จะต้องดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล อาทิ คู่มือประมวลหลักปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับความโปร่งใสทางการคลัง (Code of Good Practices on Fiscal Transparency พิมพ์เผยแพร่ในปี 1998) ขององค์การการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund – IMF) บรรทัดฐานระหว่างประเทศดังกล่าว กลายเป็นเงื่อนไขที่ประเทศด้อยพัฒนาและกำลังพัฒนาที่ต้องการความช่วยเหลือจะต้องปฏิบัติ โดยจะต้องปฏิรูปทางการคลังให้มีความโปร่งใสและเปิดให้ภาคประชาสังคมมีส่วนร่วมในกระบวนการงบประมาณและนโยบาย (Khagram, Renzio & Fung, 2013: 34) ดังเช่นที่เกิดในประเทศอูกานดา (Uganda) ซึ่งภาครัฐยินยอมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการงบประมาณในช่วงแรกเพื่อแลกเปลี่ยนกับเงินช่วยเหลือ (แต่ในไม่ช้าภาครัฐก็เปลี่ยนนโยบายใหม่ โดยลดความโปร่งใสและการมีส่วนร่วมลง) ทำนองเดียวกับรัฐบาลแทนซาเนียที่ต้อง

พึ่งพิงการช่วยเหลือจากองค์การระหว่างประเทศอย่างมาก จึงจำเป็นต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขโดยสร้างการจัดการทางการเมืองที่โปร่งใส (Hoffman, 2013: 183 – 205) และคล้ายคลึงกับกรณีของรัฐบาลประเทศเซเนกัล (Senegal) อีกด้วย (Beck; Touer; and Faye, 2013: 224 – 249) โดยรัฐบาลเหล่านี้ต่างดำเนินการตามความต้องการขององค์การระหว่างประเทศ ทั้ง ๆ ที่ไม่ได้ตระหนักถึงความจำเป็นดังกล่าวอย่างแท้จริง อันทำให้ความโปร่งใสเกิดขึ้นชั่วคราวและนำไปสู่ประสิทธิผลในการจัดการสาธารณะอยู่ในระดับต่ำ (Khagram; Renzio & Fung, 2013: 34)

ปัจจัยสุดท้าย ความเข้มแข็งของภาคประชาสังคม และพรรคฝ่ายค้าน (strong civil society and opposition parties) ปัจจัยดังกล่าวนี้ เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญสูงสุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้บริบทของสังคมการเมืองที่เป็นประชาธิปไตย ภายใต้บริบทดังกล่าวส่งผลให้ภาคประชาสังคม รวมทั้งพรรคฝ่ายค้านสามารถเคลื่อนไหวเพื่อเรียกร้องผลักดันเกี่ยวกับความโปร่งใสทางการเมืองและการมีส่วนร่วมในกระบวนการงบประมาณมากยิ่งขึ้น จนนำไปสู่การปฏิรูประบบดังกล่าวได้สำเร็จ ดังที่เกิดขึ้นในแอฟริกาใต้ (Khagram, Renzio & Fung, 2013: 33; Friedman, 2013: 51 – 63) บราซิล (Alves & Heller, 2013: 76 – 103) และเกาหลีใต้ (You & Lee, 2013: 105 – 128) ตามลำดับ

ตารางที่ 1 การจัดการงบประมาณแบบเปิดเผย (OBI) และปัจจัยที่ส่งผล เปรียบเทียบระหว่าง 8 ประเทศ

ประเทศ	OBI score ปี 2010 (เต็ม 100)	การเปลี่ยนสู่ประชาธิปไตยและเลือกตั้ง	วิกฤติเศรษฐกิจและการคลัง	เรื่องอื้อฉาวทางการเมือง	องค์กรโลกาภิวัตน์	ภาคประชาสังคมผลักดัน
แอฟริกาใต้	92	X	X	XX	XX	X
บราซิล	71	X	X	X	XX	X
เกาหลีใต้	71	X	X	XX	XX	X
เม็กซิโก	52	XX	XX	X		XX
กัวเตมาลา	50	XX		X	XX	
แทนซาเนีย	45	XX		X	X	
เวียดนาม	14			X	XX	
เซเนกัล	3				XX	

หมายเหตุ : X = เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญสูง XX = เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญไม่สูง
ช่องว่าง = เป็นปัจจัยที่ไม่สำคัญ

จากตารางข้างต้น แสดงให้เห็นว่าประเทศที่ได้รับคะแนนการจัดการงบประมาณแบบเปิดเผย (OBI) อยู่ในระดับสูง ได้แก่ แอฟริกาใต้ บราซิล และเกาหลีใต้ ตามลำดับ โดยปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้เกิดการจัดการงบประมาณแบบเปิดเผยประกอบด้วย การเปลี่ยนผ่านสู่ระบอบประชาธิปไตย การผลักดันของภาคประชาสังคมและฝ่ายค้าน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจของรัฐบาล โดยที่ปัจจัยเรื่องอำนาจทางการเมืองและการคอร์รัปชัน และการผลักดันจากองค์กรโลกบาล เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญอันดับรอง

หนังสืออ้างอิง

- Ackerman, John M. (2013) ‘Budget Transparency and Accountability in Mexico: High Hopes, Low Performance’, in *Open Budgets: The Political Economy of Transparency, Participation, and Accountability*, in Sanjeev Khagram; Archon Fung & Paolo de Renzio (eds.) Washington, D.C.: Brookings Institution Press.
- Alves, Jorge Antonio & Patrick Heller (2013) ‘Accountability from the Top Down? Brazil’s Advances in Budget Accountability Despite a Lack of Popular Mobilization’, in *Open Budgets: The Political Economy of Transparency, Participation, and Accountability*, in Sanjeev Khagram; Archon Fung & Paolo de Renzio (eds.) Washington, D.C.: Brookings Institution Press.
- Beck, Linda; E. H. Seydou Nourou Toure, & Aliou Faye (2013) ‘Capturing Movement at the Margins: Senegal’s Efforts at Budget Transparency Reform’, in *Open Budgets: The Political Economy of Transparency, Participation, and Accountability*, in Sanjeev Khagram; Archon Fung & Paolo de Renzio (eds.) Washington, D.C.: Brookings Institution Press.
- Friedman, Steven (2013) ‘What We Know Can’t Hurt Them: Origins, Sources of Sustenance, and Survival Prospects of Budget Transparency in South Africa’, in *Open Budgets: The Political Economy of Transparency, Participation, and Accountability*, in Sanjeev Khagram; Archon Fung & Paolo de Renzio (eds.) Washington, D.C.: Brookings Institution Press.
- Hoffman, Barak D. ‘The Limits of Top-Down Reform: Budget Transparency in Tanzania’, in *Open Budgets: The Political Economy of Transparency, Participation, and Accountability*, in Sanjeev Khagram; Archon Fung & Paolo de Renzio (eds.) Washington, D.C.: Brookings Institution Press.
- Khagram, Sanjeev; Paolo de Renzio & Archon Fung (2013) ‘Overview and Synthesis: The Political Economy of Fiscal Transparency, Participation, and Accountability around the World’, in *Open Budgets: The Political Economy of Transparency,*

Participation, and Accountability, in Sanjeev Khagram; Archon Fung & Paolo de Renzio (eds.) Washington, D.C.: Brookings Institution Press.

Schneider, Aaron & Annabella Espana-Najera (2013) 'Guatemala: Limited Advances within Advancing Limits' in *Open Budgets: The Political Economy of Transparency, Participation, and Accountability*, in Sanjeev Khagram; Archon Fung & Paolo de Renzio (eds.) Washington, D.C.: Brookings Institution Press.

You, Jong-sung & Wonhee Lee (2013) 'A Mutually Reinforcing Loop: Budget Transparency and Participation in South Korea', in *Open Budgets: The Political Economy of Transparency, Participation, and Accountability*, in Sanjeev Khagram; Archon Fung & Paolo de Renzio (eds.) Washington, D.C.: Brookings Institution Press.